

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavet Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 107

דף קז

א. האחים שחלקו ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד

ב. הלכה

ג. שלשה דיינים שנחלקו בשומת הקרקע

ד. המוכר חצי שדה

ה. חריץ ובן חריץ

א. שני אחים שחלקו ובא בעל חוב (של האב) ונטל חלקו של אחד מהם ותובע את אחיו שיפרע לו חלקו בחוב, נחלקו בגמ' וג' דעות בדבר: א, רב אמר בטלה כל החלוקה שעדיין דינם כדורשים שצריכים שניהם לפרוע חוב אביהם. ב. שמואל אמר הפסיד (הנטרף) שדינם כלקוחות מהאב שאם טרף בעל חוב מאחד אינו חוזר לגבות מהשני (שאינו לאחים אחריות זה על זה).

ג. רב אסי מסופק אם כרב שצריך השני לתת לו חצי ממה שנטל בירושה או כשמואל שאין מחזיר לו כלום, ולכך יתן לו רביע.

ב. אמר רב פפא הלכה בכל שמועות אלו (בא אח שלישי ממדינת הים, ובא בעל חוב ונטל חלק האחד) שמקמצים משלהם ונותנים לאח הג' ולאח הנטרף ולא בטלה החלוקה. אמימר אמר בטלה חלוקה וכן הלכה.

ג. שלשה דיינים שישבו לשום את ערך הקרקע, אחד אומר בכך ושנים אומרים בערך אחר בטל יחיד במיעוטו. אחד אומר במאה אחד אומר בשמונים ואחד אומר במאה ועשרים לפי תנא קמא נדון במאה (שהוא ממוצע)

דעה ב'. ר' אליעזר ברבי צדוק אומר נדון בתשעים [שהאומר שמונים והאומר מאה טעו כל אחד בעשרה שכך מסתבר שהשנים טעו קצת (ולא כת"ק שאחד צדק ושנים טעו) ולא ידון במאה ועשר (לומר שהאומר מאה והאומר מאה ועשרים טעו קצת) שיש תמיד ללכת אחר הפחות (תשעים) שתפסת מועט תפסת].

דעה ג'. אחרים אומרים כיון שהדיינים חלוקים בארבעים (משמונים עד מאה ועשרים) תידון בשליש מהארבעים שהוא תשעים ושלוש ושליש [שהשנים האומרים שמונים ומאה טעו כל אחד בשליש זה פיחת שלישי ואמר שמונים וזה הוסיף שלישי וביקש לומר מאה ושני שלישי אלא שלא רצה להוסיף כל כך על חבירו]. ופסק רב הונא כאחרים ותמה עליו רב אשי.

ד. משנה המוכר חצי שדהו מחלקים ביניהם כפי דמיה. ואם אמר חציה בדרום מחלקים כפי דמיה ונטל בדרום. ונותן המוכר ללוקח משלו מקום לחריץ ובן חריץ (חריץ קטן) שלא יקפצו החיות לתוך השדה.

ה. אמר רבי יוחנן הלוקח נוטל מהכחוש שבשדה (יותר מחצי השדה) כדי דמי חצי מכל דמי השדה ולא אומרים חצי שדה ממש (מהכחוש ומהשמן) שהרי אמרו בסיפא של משנתנו שאם מכר חציה בדרום מעריכים את שוויה, ולא אמרו שיטול חציה ממש בדרום אלא משמע שנוטל כפי דמי חציה שבדרום מהכחוש שבשדה בכל מקום שהוא.

ו. ונותן חריץ רחב ששה טפחים ובן חריץ שרחב שלשה טפחים וביניהם טפח ושניהם מחוץ לגדר כדי שלא תקפוץ החיה מעל הגדר.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés